11.13

Klasės darbas

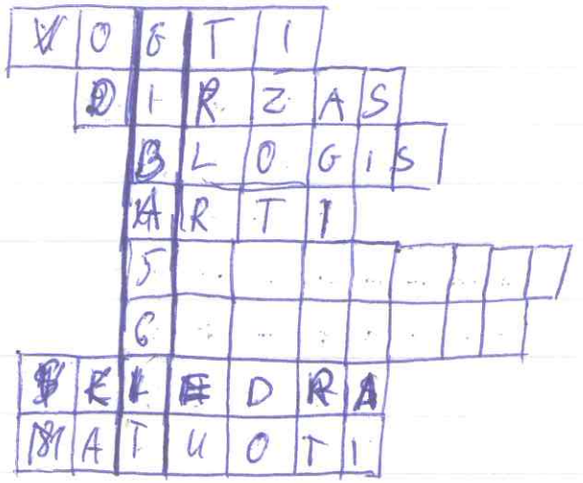

1. Svetimas kiemas kiaulė.
2. Benzinė košė
3. Sunų pyragai
4. Po ranka
5. Didiką lupti
6. Dievo kelias
7. Pavaikis iš pjaunio
8. Tabaką sverti.

Pokalbis apie Salomėją Nėrį

85.11.26

Gimė 1904 lapkričio 17d. valstiečio šeimoje. Pirmieji eilėraščiai pasirodo jai dar mokantis gimnazijoje. 1924m. ji įstoja į Vilniaus universitetą ~~mokų~~ studijuoti lietuvių kalbą. Pirmieji jos eilėraščiai Salomėjos Nėries slapyvardžiu buvo spausdinami klerikalinėje spaudoje. 1927 išleidžiamas pirmasis jos eilėraščių rinkinys „Auksti rytą"! 1931 m. išėjo antrasis rinkinys „Pėdos smėlyje"! 1935 m. išėjo 3 rinkinys „Per liūdną ledą"! 1938m. išeina 4 rinkinys „Diemedžių žydėsiu".

Rašinėlis

85.12.04

Obelėlė

Mūsų, vienam kaimui, ant aukšto kalno augo obelėlė. Ji buvo nuostabi. Pavasarį ji žydėjo ryškiai baltais žiedais. Po ja žaisdavo vaikai, sėdėdavo įsimylėjėliai, ilsėdavosi senі žmonės, ~~aptas~~ prisimindavo jaunystę, aptardavo namų rūpesčius. Rudenį prinokdavo dideli, skanūs obuoliai, kuriais pasigrožėti

ir pasiskinti ėjo visas kaimas.

Kartą į obelėlę įsivėlė širšių lizdas. Kasdieną širšių vis daugėjo ir daugėjo. Obelėlė pradėjo mažėti ir mažėti ~~[illegible]~~ · duoti obuolių. Žmonės nebesėdėjo po ja ir nebesigrožėjo jos skaisčiai baltais žiedais, ~~[illegible]~~ × Žmonės bijojo širšių. Vieni bandė jas apsmilkinti, kiti apleisti vandenį, bet jų bandymai baigdavosi nesėkmingai. Juos stipriai sukandžiodavo širšės. Žmonės vaikščiodavo susirinkę ir galvodavo, kaip išgelbėti obelį. Bet niekas jų kaime negalėjo sugalvoti. Tada jie išrinko iš savo tarpo žygūnus, kurie galėtų surasti žmogų ar priemonės, kuriomis būtų galima sunaikinti širšes ir išgelbėti obelį. Ir išjojo žygūnai ieškoti gelbėtojų.

Daug keliavo žygūnai, daug žmonių apklausė kas galėtų išnaikinti širšes, bet niekur neatsirado tokio, kuris galėtų jas išnaikinti. Kartą jie prijojo didelę girią. Ji buvo tokia tanki, kad jojo net skaisčiausią dieną buvo tamsu kaip naktį. Ilgai jie jojo ta girią, kardais kirto medžius, ir vis taip ne taip galėjo judėti pirmyn. Baigėsi jų maisto atsargos, drabužiai suplyšo, bet galo nematyti. Vieną dieną jie žiūri – trobelė bestovinti. Jie ir užėjo.

– Gerą dieną, močiute, – jie mandagiai pasisveikino su senute, išlydėjusia juos.

– Sveiki, sveiki, – atsakė ta, – gerai padarėt, kad gražiai pasisveikinot, o tai būčiau aš jus smyrkt šmyrkt ir papjovus ~~[illegible]~~ peto suvalgius. Ko jūs ieškote, sveliai? Aš jau seniai girdžiu, kad žmonės kalba, o žmogaus kvapo čia nebuvo?

– Mūsų obelėlę užpuolė širšės ir mes negalime jų sunaikinti. Gal galėtumėt patarti ar padėti jas sunaikinti?

– Aš nieko nežinau, bet gal mano vyresnioji sesė ką nors žinos. Likite tris naktis ir tris dienas, ir prieisite jos namų.

Jie išėjo iš po trijų dienų ir trijų naktų kelionės ir pasiekė sekančią trobelę. Jie įėjo, mandagiai pasisveikino, pakalbėjo su ja, bet ji irgi nieko nežinojo. Laisyk vaisdingiau, daugiau įvairesnių žodžių. 4/4

12.01

Rašinėlio taisymas

Žodis	Taisyklė	Pavyzdžiai
obelėlę	Vns. gal. visada rašome ę.	Vaikelį, namelį, mašiną.
kasdieną	reikia rašyti visada kartu.	kasvakarą, kasrytą.
PO to	visada rašome atskirai	be to, ne dėl to, su tuo.

(kinas)

1. Kokis spektaklis man labiausiai patiko? Kodėl?
2. Ką autoriai norėjo juo pasakyti?
3. Kas nepatiko?
4. Kokis spektaklis man nepatiko iš kodėl?
5. Kokie turėtų būti spektakliai Š.?
6. Kokį spektaklį aš sukurčiau? Apie ką?
7. Kam reikalingas teatras?
8. Kokios problemos turėtų būti dažniau sprendžiamos?

6, 7, 8 kl. atsakyti trumpai rašte.

6. Aš, jeigu kurčiau, tai sukurčiau juokingą spektaklį. Turbūt jis būtų apie mūsų klasę, vaikų, vaikų santykius su mokytojais, vaikų tarpusavio santykius.
7. Teatras reikalingas tam, kad žmogus galėtų praplisti savo akiratį, iš kitos pusės būtų labiau išsilavinęs, kultūringesnis.
8. Mano manyme daugiau turėtų būti sprendžiamos vaikų, jaunimo, socialinės problemos.

Rašinėlis

26.01.12

Mokias knygas aš rekomenduočiau perskaityti savo draugui

Savo draugui aš rekomenduočiau skaityti detektyvinius romanus, pvz. pavyzdžiui „Užrašai apie Šerloką Holmsą", ar A. Kristi romaną „Mirties sukūryje". Abi šios knygos labai įdomiai parašytos. Agata Kristi labai savotiškai rašo savo detektyvus. Ji turi savo specifinį rašymo maniera. Aš esu matęs ir kelis filmus pagal jos detektyvus. Jos